

Mélyen tisztelt gyászoló család!
Megjelentek, tisztelők, barátok, volt kollegák!

Mindannyian, akik most itt összegyűltünk **Hollósi Frigyesre** emlékezünk, aki immár átlépte a földi élet határait, és átadta helyét az emlékezésnek.

A világ teremtett lényeinek sokféle nyomorúsága között egyedül az ember veretett a legnagyobbal, |azzal, hogy szembe kell néznie saját eljövendő elmúlásával. Mindenki tisztában van ezzel, mégis mindannyiszor szívbe markoló a hír, ha egy hozzánk közelálló ember örökre eltávozik. Különösen fájdalmas az érzés, ha egy tehetséges, nagyszerű színészt ragad el tőlünk a halál, akitől még oly sok fellépést, alakítást várnánk. Mind közemberként, mind rendőri vezetőként vallom, hogy Hollósi Frigyes művészete lelkünk legrejtettebb zugaiba is eljutott, és nagy hiányérzetünk támadt, mert nem hallhatjuk, láthatjuk őt többé a színpadon. Nekünk rendőröknek naponta kell megtapasztalnunk a halált, sokszor küzdünk az életért, és néha mi is alul maradunk ebben a harcban.

Az ember lelke az időtlenségre rendezkedik be, és egyszerűen nem tud mit kezdeni az elmúlás gondolatával. Szabó Lőrinc írja egyik versében:

„...És ez a legfurcsább, a semmi,
hogy lehet többé sose lenni,
ez a legfélelmetesebb.....
Végső lakójául agyamnak
a nagy csodálkozás marad csak:
hogy voltam, és nem leszek.”

Művész úr hetvenegy évesen, elérte kiszabott idejének határát. Abban a percben, mikor megszületünk, rögtön elindulunk a halál útján. Vannak, akiknek ez az út rövid, | a szerencséseknek hosszú, sok-sok állomással, szereplővel, de mindenki hagy magáról valamit, szépet, jót, emléket, maradandót.

Tisztelt Gyászolók!

Azért vagyok most itt, hogy a Magyar Rendőrség állománya nevében lerójam legmélyebb kegyeletemet e színészlegenda, nagyszerű ember, és tiszteletbeli rendőr előtt.

Az Országos Rendőr-főkapitányság vezetése 2009-ben alapította a 'tiszteletbeli rendőr' kitüntető címet, amellyel olyan, köztiszteletben álló, munkájukban és hivatásukban kimagasló teljesítményt nyújtó személyek eredményeit ismerjük el, akik nyíltan vállalják a rendőrség iránti lojalitásukat, elkötelezettségüket a közrend és a közbiztonság mellett.

Hollósi Frigyes az elsők közt, 2009-ben vehette át a címet, melynek nagyon örült. Mint mondta, „Úgy éreztem, mégiscsak odafigyelnek Önök arra, ki az, aki a művészet, a kultúra vonalán tesz valamit azért, hogy a rendőröket hűs-vér embernek nézzék.”

És a Művész Úr munkássága alatt számtalanszor tett is azért, hogy magát a rendőrt egy szerethető, szimpatikus emberré formálja a közvélemény számára. A Kisváros című sorozat Járay őrnagyaként, majd alezredeseként 7 évet „szolgált”, melynek során nemcsak a tévénézők zárták szívükbe az

állandóan „kisbécsiző” nyomozót, hanem jó kapcsolat született a színész és a produkcióban szakértőként közreműködő kollégáim között is.

Persze nemcsak rendőrségi szakértőkkel találkozott, hanem olyan emberekkel is, akiknek tényleg a rendőri munka volt a hivatása, mint például a helyszínelők. „Jóban lettem velük, és sok mindent elmeséltek a munkájukról, amibe egyébként egy átlagos ember nem láthat bele.” – mesélte nekünk.

Arra a kérdésünkre, mely szerint milyen rendőrt játszana szívesen, azt válaszolta: „Ő biztosan egy összetett személyiség lenne. Ne legyen túl vonalas, túl kocka. Érdekes ügyekbe keveredjen bele, amit csak ő tudna megoldani, természetesen humorral fűszerezve.”

Azt nem tudom, hogy azóta alakított-e ilyen rendőrt, de az biztos, hogy számunkra is nagyon fontos, hogy állományunk tagjai mindenkor magas színvonalon, becsülettel és tisztességgel végezzék a rájuk bízott munkát úgy, ahogy azt Ön tette.

Biztos vagyok abban, hogy Hollósi Frigyes nem akart még távozni tőlünk, családtagoktól, rokonoktól, barátaitól, kollégáitól, és szeretett közönségétől, de a sors akarata, hogy ez a kapcsolat ebben a formában véget ért. | Tisztában vagyok vele, hogy ezt egyelőre nagyon nehéz belátni és átérezni. A rendőrség nagy támogatóját, igazi barátot veszítettünk. Barátot, aki sokszor mutatott tükröt nekünk, és gyakran ez a kép, amit ott láttunk, erőt adott további munkánkhoz.

Mélyen tisztelt Hollósi Frigyes!

Most, itt e helyen is szeretném elmondani, megerősíteni, büszkék vagyunk rá, hogy a Magyar Rendőrség tiszteletbeli rendőrének nevezhattük Önt! Köszönetemet szeretném kifejezni azért, amit életműve alatt szerepeivel és nyilatkozataival a rendőrség elfogadottságáért és megbecsüléséért tett!

Végső búcsút veszek Öntől valamennyi rendőrtársam nevében a költőt idézve:

Okuljatok mindannyian e példán.
Ilyen az ember: egyedüli példány.
Nem élt belőle több és most sem él,
s mint fán se nő egyforma két levél,
a nagy időn se lesz hozzá hasonló.

Ha valaki a jóságnak, a tisztességnek, emberségnek csak egy morzsáját, az igazságnak, a fénynek csak egy sugarát hozta a világra, már nem élt hiába. Ön nem élt hiába!

Nyugodjon békében Művész Úr, nyugodjon békében tiszteletbeli Kollégám!